

Ewa Nawrońska

Szczecin - Niemierzyn

Informator Archeologiczny : badania 4, 60-61

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w Sulęciniu. Jest ono położone w północnej części miasta koło ul. Daszyńskiego na niewielkim wzniesieniu.

Przebadano obszar około 11 arów, odkrywając 107 grobów ciałopalnych. Najstarsze z odkrytych pochówków pochodzą z początków III okresu epoki brązu, a najmłodsze z końca V okresu tej epoki. Dominującą formą są groby popielnicowe, często obsypywane resztkami stosu. Obok nich występują także dość liczne groby jamowe. Zarówno jedne jak i drugie nakrywane były brukami kształtu prostokątnego, owalnego i nieregularnego. Niekiedy konstrukcje kamienne przybierają kształt obwarowania (np. groby Nr 83, 86). Do wyjątkowych należał grób Nr 89, zbudowany z mąlej, kamiennej skrzynki z nałożonymi na górę dużymi ułamkami naczyń. Wewnątrz skrzynki umieszczone były kości dziecka oraz stożkowaty pucharzek zawierający również kości.

Z ciekawszych zabytków wymienić należy pięcioboczny toporek kamienny (z grobu Nr 51), grzechotkę zoomorficzną w postaci kaczk i seledynowy paciorek szklany (z grobu Nr 70).

Badania będą kontynuowane w przyszłym sezonie.

SZCZECIN — NIEMIERZYN

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrońska. Finansowało Towarzystwo Przyjaciół Szczecina oraz WKZ. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej z przełomu V okresu epoki brązu i wczesnego okresu epoki żelaza.

Stanowisko położone jest na piaszczystym wzgórzu pomiędzy ulicami Chopina, Łąbedzia i Wiosny Ludów w Szczecinie.

Badania tegoroczne miały charakter ratowniczy, w związku z przejęciem omawianego terenu pod budowę osiedla mieszkaniowego. Przekopano obszar około 200 m² i odsłonięto na całej powierzchni nienaruszoną warstwę kulturową o miąższości 20—50 cm, zawierającą dużo ceramiki i szczątków organicznych. Pod warstwą odkryto 20 jam odpadkowych i zasobowych, 3 paleniska, 1 ziemiankę oraz kilka śladów po słupach. Jamy, o przekrojach przeważnie jajowatych i workowatych, zawierały dużą ilość ceramiki, kości zwierzęcych i niekiedy łuski rybie.

Wśród naczyń przeważały jajowate o obmazywanych powierzchniach, ponadto sporo ceramiki różnicowanej funkcjonalnie o powierzchniach obustronnie gładzonych i niekiedy czernionych, a także nieliczne fragmenty ceramiki stalowszarskiej znalezionych w warstwie ornej próchnicy.

Badania dostarczyły niewielką ilość zabytków. Na uwagę zasługują jedynie małe fragmenty przedmiotów z żelaza oraz fragment ciężarka tkackiego.

Na podstawie badań powierzchniowych wydaje się, iż osada swym zasięgiem obejmuje całą powierzchnię wzgórza, jednak najbardziej intensywne ślady osadnictwa koncentrują się na jego południowym zboczu.

Badania będą prawdopodobnie kontynuowane w roku przyszłym.

<u>ŚWIECIECHÓW-LASEK</u> , pow. Kraśnik	patrz neolit
<u>ŚWIELUBIE</u> , pow. Kołobrzeg	patrz wczesne średniowiecze
<u>TRÓJCZYCE</u> , pow. Przemyśl	Muzeum Ziemi Przemyskiej w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko z epoki brązu i okres wpływów rzymskich.

Badania o charakterze ratowniczym prowadzone były na cmentarzysku, położonym we wschodniej partii wsi, na łagodnie opadającym brzegu potoku. Przebadano obszar o powierzchni 50 m², odkrywając kolejne 4 groby ciałopalne jamowe. Wyróżniono także kilka skupisk z materiałem archeologicznym, być może pozostałości zniszczonych grobów. Zaobserwowano zarys jam grobowych o średnicy około 40 cm i nieznacznie zagłębione.

Materiał archeologiczny reprezentowały fragmenty ceramiki głównie typu kuchennego, kilka ułamków ceramiki gładzonej koloru czarnego w tym partie przykrawężne, co pozwala je wiązać prawdopodobnie z okresem rzymskim.

Z innych zabytków należy wymienić przede wszystkim zapinkę brązową pokrytą na wierzchu blaszką srebrną zdobioną niezwykle bogatym ornamentem (II grupa Almgrena) występującą wspólnie z okuciem metalowym, a ponadto 2 fragmenty sprężynki brązowej zapinki, drobny ułamek przedmiotu z brązu, ułamek przęślika glinianego, resztki przetopionych przedmiotów ze szkła, odłupki krzemienne oraz szereg przedmiotów metalowych przypuszczalnie nowożytnych.

Przeprowadzono również badania sondażowe na domniemanych osadach położonych w bliskim sąsiedztwie cmentarzyska. Na stanowisku Nr 1 w Hnatkowicach w odległości około 700 m na południe od cmentarzyska, na zboczu terasy niewielkiego potoku, w wykopie sondażowym wyróżniono warstwę kulturową z ceramiką wczesnośredniowieczną. Natomiast na stanowisku Nr 2 w Trójczycach położonych bezpośrednio na południu od cmentarzyska, w warstwie kulturowej znajdowano ułamki ceramiki, którą przypuszczalnie można odnieść do okresu rzymskiego.